

Arrest

nr. 203 707 van 9 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 maart 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 21 maart 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 juni 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 september 2017.

1.3. Op 28 september 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Syrische nationaliteit en bent u op 15 oktober 1972 geboren in Sweida, Syrië. U verklaarde een Druus te zijn van Arabische origine. U zou in 2005 met S.(...) H.(...) gehuwd zijn en samen zouden jullie drie kinderen hebben. U zou als bestuurder van graafmachines gewerkt hebben. Uw echtgenote zou als verpleegster gewerkt hebben. Op 4 april 2011 zou uw schoonbroer T.(...) aan uw vrouw gevraagd hebben om iemand in Daraa te gaan verzorgen. Uw vrouw zou ingestemd hebben in maar zou tijdens het toedienen van de medische zorgen meegenomen zijn door de Syrische veiligheidsdienst. Nadat u het nieuws vernomen had van uw schoonmoeder, zou u besloten hebben onder te duiken in Jaramana met uw drie kinderen. U zou Syrië vervolgens verlaten hebben op 12 april 2011 samen met uw kinderen en zou naar Libanon zijn gereisd waar u tot 20 november 2015 zou verbleven hebben. U zou vervolgens verdergereisd zijn naar Turkije en stak de zee over naar Griekenland. Van daar zou u met een Spaans paspoort, per vliegtuig, naar België zijn gereisd waar u op 12 maart 2017 zou aangekomen zijn. U vroeg op 21 maart 2017 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een origineel rijbewijs neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Syrische nationaliteit. Tijdens de registratieprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) kwam er op basis van uw vingerafdrukken aan het licht dat u een visum voor Italië had aangevraagd. Bij deze aanvraag gaf u op dat u de Libanese nationaliteit bezit en in Kafr Selwan te Libanon geboren bent. Volgens deze objectieve gegevens vroeg u het visum aan in Saoedi-Arabië. Meer nog, uit de gegevens in het dossier blijkt dat u uw Libanees paspoort, met nummer 2824786, in Maleisië aangevraagd had. De Italiaanse autoriteiten beslisten op 28 december 2016 u een visum van kort verblijf Type C toe te kennen. Dit visum was geldig van 29 december 2016 tot 28 december 2017 voor een verblijfsduur van 90 dagen en geschikt voor meerdere binnenkomsten (zie infomap). U ontkende dit alles. U had nooit een visumaanvraag ingediend en u was nog nooit in Maleisië of in Saoedi-Arabië geweest, zo stelde u. U ontkende ook uitdrukkelijk de Libanese nationaliteit te bezitten t en betwiste in Libanon te zijn geboren (CGVS p.7). Ondanks dat u erop gewezen werd dat u de waarheid diende te spreken, bleef u volharden dat u geen visumaanvraag ingediend had en bleef u ontkennen dat u de Libanese nationaliteit heeft. Het feit op u op die manier doelbewust trachtte de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden ondermijnt ten zwaarste uw gehele geloofwaardigheid. Er kan dan ook

Gezien in het kader van een asielaanvraag de vrees voor vervolging dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land van nationaliteit, dient uw vrees bijgevolg te worden beoordeeld ten aanzien van Libanon. U haalt evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat in uw hoofde dient te worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. U haalt enkel aan dat u gediscrimineerd werd als Syriër, uw kinderen niet naar school konden en u een garant nodig had om in het land te kunnen blijven (CGVS p.8). Gezien hierboven reeds uitdrukkelijk werd vastgesteld dat u de Libanese nationaliteit heeft, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u, omdat u Syriër bent, met voornoemde problemen in Libanon geconfronteerd werd. Andere elementen die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging haalde u niet aan. Het CGVS beschikt evenmin over dergelijke elementen.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande vaststellingen, moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 2 juni 2017) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet.

Na de aanslag in Beiroet volgde een half jaar zonder terreur tot op 27 juni 2016 op één zelfde dag acht zelfmoordaanslagen plaats in de overwegend christelijke stad al-Qaa in Bekaa, op 5 km van de grens met Syrië. Hierbij vielen zes burgerdoden en 30 gewonden. Op 31 augustus 2016 ontplofte een bembom in het stadje Zahle in het Noordoosten van de Beka. Hierbij liet één burger het leven en raakten 11 burgers licht gewond.

Anno 2016-2017 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. Sinds januari 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven dagelijkse kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JFSook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers gevisieerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Ook in de tweede helft van 2016 en de eerste helft van 2017 bleven dagelijkse kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen.

Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel beperkt. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Dit was ook het geval in 2016-2017. Er werden in dezelfde periode geen burgerslachtoffers door Syrisch grensgeweld gerapporteerd.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in het najaar van 2016 en het voorjaar van 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de retoriek langs weerskanten naar aanleiding van de tiende verjaardag van de oorlog.

In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende

groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren.

In Ayn al-Hilwah vonden in de verslagperiode gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamistische groepen onder leiding van Bilal Badr. Van begin november 2016 tot eind maart 2017 vielen bij geweld in het kamp een dertigtal doden, waaronder verscheidene burgers. De nieuw gevormde gezamenlijke veiligheidsmacht tracht zich te ontplooiën in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen onder de aanwezigheid van een 200-tal extremistische strijders verbonden met Shabab al-Muslim.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het door u neergelegde rijbewijs verandert deze appreciatie niet. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers uitdrukkelijk dat zowat alle Syrische documenten, waaronder ook rijbewijzen, op de zwarte markt te verkrijgen zijn (zie informatie in administratief dossier). Gezien voorgaande kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend aan het door u voorlegde rijbewijs.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel – aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus –, afgeleid uit de schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag, en de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft geantwoord op de door hem ingediende asielaanvraag, waaruit duidelijk blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging had in de zin van de Conventie van Genève, terwijl de formele en de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

“(…) Verzoekster heeft duidelijke en volledige gegevens verstrekt over het waar en hoe als van de feiten. Verzoeker ontkende ook uitdrukkelijk dat hij een andere nationaliteit dan deze van Syrië zou gehad hebben. Wel erkende verzoeker dat hij enige tijd in het buitenland heeft verbleven en dat hij middels tussenpersonen heeft getracht naar België / Europa te komen.

Verzoeker zelf heeft nooit enige aanvraag positief bekomen, maar erkende wel dat hij pogingen heeft gedaan om naar Europa te komen, zo ook via tussenpersonen, die mogelijks valse documenten hebben gebruikt. Verzoeker kon dit bevestigen, maar dit punt werd niet onderzocht.

Verzoeker heeft ook NIET de Libanese nationaliteit en kan daar ook geen duurzaam en veilig verblijf opbouwen. Verzoeker zal ook – na overleg met zijn huidige raadsman – zich naar de Libanese Ambassade begeven om te trachten negatief bewijs te bekomen van zijn Libanese nationaliteit, of eerder het ontbreken van deze nationaliteit.

Verzoeker wenst ook mee te werken met de Belgische instanties om samen een identificatieprocedure op te starten bij de Libanese overheden, zodat duidelijk kan blijken dat hij niet de Libanese nationaliteit heeft, enkel de Syrische.

In het dossier van verzoeker is bovendien evenmin iets vermeld over de kinderen die hem vergezellen en hun nationaliteit, verblijf en/of andere.

Dat er dan ook niet enkel ten aanzien van verzoeker maar ook ten aanzien van de minderjarige kinderen een onderzoek dient te gebeuren. Deze hebben, net zoals verzoeker, geen verblijfsrechten in enig ander land dan Syrië en dienen dan ook in het kader daarvan te worden beschermd.

Verzoeker zal trachten nieuwe bewijsmiddelen te verzamelen om aan te tonen dat hij van Syrië is en niet de Libanese nationaliteit heeft.

Het CGVS oordeelde duidelijk zonder grondige analyse van de asielaanvraag en de algemene gegevens eigen aan de zaak, meer in het bijzonder de achtergrond van verzoeker, de kinderen etc.

Verzoekster, heeft haar land ontvlucht wegens gegronde vrees voor vervolging en om duidelijke reden dat zij gelet op de problemen die zij aldaar ondervonden heeft. het is correct dat verzoeker enkele jaren in het buitenland hebben verbleven. Verzoeker is hier open en correct over geweest, maar deze elementen worden niet onderzocht en men beslist louter over een (foutief) visumdossier. Vele Syriërs leven reeds jaren in het buitenland, zonder documenten en zonder perspectieven. Dat hiermee rekening dient te worden gehouden.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst is niet steeds als een voldoende voorwaarde geldt om het vluchtelingenstatuut te verkrijgen, maar dat er in bepaalde gevallen sprake moet zijn van 'gegronde vrees' en 'vervolging'.

De algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst kan echter wel een bepalende rol hebben gespeeld bij de beoordeling door de verzoekende partij waarom hij zijn land diende te ontvluchten. Er moet dan ook rekening gehouden worden met de algemene situatie bij de beoordeling van de vrees op vervolging.

*Vervolging hoeft echter niet noodzakelijk te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, het kan ook verwijzen naar **de onwil of de onbekwaamheid van de overheid** om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden. Al deze elementen werden niet onderzocht.*

Verzoekster heeft veel en gedetailleerde informatie proberen gegeven, geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS. Verzoekster is het land ontvlucht omwille van de problemen.

Verzoekster kan de punten van het CGVS niet beantwoorden aangezien geen enkel element van het relaas werd onderzocht en men louter – foutief – besloot dat verzoeker de Libische nationaliteit zou hebben;

Verzoeker vraagt dat de eigen elementen in hun context worden gezien, waardoor het alsdan duidelijk zal zijn dat geen van de argumenten van het Commissariaat-Generaal volstaan om te concluderen dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond zou zijn, wel in tegendeel.

Zij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.”

2.2. In een tweede middel – aangaande de weigering van de subsidiaire bescherming –, afgeleid uit de schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing, wijst verzoeker erop dat blijkens de Europese Richtlijn 2004/83/EG een tijdelijke maar verlengbare verblijfstitel dient te worden toegekend aan vreemdelingen die aantonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstig schade bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoeker betoogt dat de subsidiaire bescherming en de mogelijkheid of toekenning hiervan moet worden beoordeeld, niet in individuele gevallen maar in globo, daar waar bepaalde personen die van eenzelfde regio afkomstig zijn aan dezelfde risico's zijn onderworpen. Verzoeker hekelt dat er enkel onderzoek werd verricht naar de situatie in Libanon en niet naar Syrië, het land waarvan hij en zijn kinderen de nationaliteit hebben en het enige land waar zij een verblijfsrecht kunnen opeisen. Er werd dan ook geen ernstig onderzoek gevoerd, aldus verzoeker, die stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich moet baseren op recente, accurate informatie, welke gedragen wordt door internationale bevindingen en rapporten, over de plaats waar hij en zijn familie, in het bijzonder de minderjarige kinderen, een duurzaam (afdwingbaar) verblijfsrecht hebben. Hij merkt nog op dat twijfel steeds in het voordeel van de aanvrager moet gelden, principe welk *in casu* niet werd nageleefd en besluit “*Hoe kan het CGVS dan redelijk argumenteren dat er een individueel onderzoek is gebeurd, als niet de nationaliteit en de kinderen van verzoeker werden betrokken in de beoordeling?*”

2.3.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3.2. Op 16 april 2018 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de COI Focus *“Libanon. Veiligheidssituatie”* van 8 januari 2018.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) tijdens de registratieprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van zijn vingerafdrukken aan het licht kwam dat hij een visum voor Italië had aangevraagd en dat hij bij deze aanvraag opgaf dat hij de Libanese nationaliteit bezit en geboren is in Kafr Selwan te Libanon, volgens deze objectieve gegevens hij het visum aanvraag in Saoedi-Arabië, uit de gegevens in het dossier blijkt dat hij zijn Libanees paspoort met nummer 2824786 in Maleisië aangevraagd had en dat de Italiaanse autoriteiten op 29 december 2016 beslisten hem een visum van kort verblijf toe te kennen, geldig van 29 december 2016 tot 28 december 2017 voor een verblijfsduur van 90 dagen en geschikt voor meerdere binnenkomsten, wat door verzoeker echter allemaal werd ontkend, en het feit dat hij op die manier doelbewust trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden ten eerste zijn gehele geloofwaardigheid ondermijnt, (ii) zijn vrees bijgevolg dient te worden beoordeeld ten aanzien van Libanon, hij enkel aanhaalt dat hij gediscrimineerd werd als Syriër, zijn kinderen niet naar school konden en hij een garant nodig had om in het land te kunnen blijven doch er werd vastgesteld dat hij de Libanese nationaliteit heeft zodat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij in Libanon met voornoemde problemen geconfronteerd werd omdat hij Syriër is, hij geen andere elementen aanhaalde die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging en het CGVS evenmin beschikt over dergelijke elementen, (iii) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en (iv) het door hem neergelegde rijbewijs voorgaande appreciatie niet verandert daar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle Syrische documenten, waaronder ook rijbewijzen, op de zwarte markt te verkrijgen zijn zodat hieraan, gezien het voorgaande, dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend.

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van het visumdossier dat werd toegevoegd aan het administratief dossier besluit dat verzoeker de Libanese nationaliteit bezit. De Raad is echter van oordeel dat op basis van deze informatie in het visumdossier verzoekers nationaliteit niet (met zekerheid) kan worden vastgesteld. Zo wordt nergens vermeld wat zijn huidige nationaliteit is. Onder “extra informatie” wordt wel aangegeven dat verzoeker bij het indienen van zijn visumaanvraag verklaarde dat hij geboren is in Kfarselwan te Libanon en dat hij bij geboorte de Libanese nationaliteit had. Uit niets blijkt echter of deze verklaringen werden geverifieerd aan de hand van documenten zoals zijn paspoort. Verzoeker legde bij zijn visumaanvraag een paspoort met nummer 2824786 voor. Dit paspoort werd evenwel niet toegevoegd aan het visumdossier en uit de informatie in kwestie kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat het een Libanees paspoort zou betreffen, zoals wordt gesteld in de bestreden beslissing. Immers, de Raad leest in het visumdossier slechts: *“Autoriteit die het reisdocument heeft afgeleverd: N/A – Maleisië”*.

Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat de motivering van de bestreden beslissing en de samenstelling van het administratief dossier getuigt van een gebrekkig onderzoek op grond waarvan naar het oordeel van de Raad geenszins kan worden besloten dat verzoeker over de Libanese nationaliteit beschikt.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS